

Vangittuna sun syleilyssä,
tie katkennut sydämeen
ei kai ole helppoa irrottaa

Ei valo kannan pimeässä,
sokeana huomiseen
taas saa se riittää
vaikkei annettavaa oo..

Ja niin hiljaiset kääntyvät
takaisin paikoilleen
nielevät osansa ja niin kai minäkin
teen osamme onnesta
joka hetki pienenee
kun ei uskalla katkaista,
taas käteni palvelee

Astun maailmaasi pimeästä,
vaikeampi hengittää
alaston oon taas sinun käsissä
kanna minut tai irti päästä
aina samaan tyhjyyteen
taas saa se riittää
vaikkei annettavaa oo..